

OMNIA INSTAURARE

IN CHRISTO

naše jednotá

CYRILOMETODĚJSKÁ LIGA

Q

Ω

C

III

Důstojní pánové a bratři v Kristu !

K vydávání této publikace nás nepřiměla snaha rozmnožit počet emigrantských časopisů, ani nadbytek volného času nebo hmotného materiálu. Chceme jenom přispět ze skrovných prostředků k utužení jednoty všech nás, kteří se účastníme apoštolátu mezi našimi krajany v exilu. Je ovšem mezi námi duchovní spojení tím, že jsme kněžskými Kristovými a denně přinášíme tu- též Oběť kalvářskou. Avšak vedle této vnitřní jedno- ty je zde skutečnost, že nás dělí navzájem tisíce mil a polem naší apoštolské činnosti se stal téměř celý svět. Tento stav nás nutí k navazování styků a vzá- jemné pomoci, neboť máme společný cíl : poskytnouti našim krajanům vše, co jim může dát kněz; zažehnout světlo víry v jejich duši, aby jim ukazovalo správnou cestu za všech životních okolností a připravilo je na návrat jak do pozemské vlasti tak do věčného domova.

Abychom tomuto úkolu dostáli je třeba vzájemné pomoci, rady a povzbuzení. Mnozí z nás žijí v těžkých okolnostech, a mnohá úskalí nám mohou přijít do cesty. Budeme-li plnit své kněžské povinnosti a bratrsky se podporovat, zůstaneme silni a splníme úkol, který nám Bůh svěřil v těchto kritických dobách.

V tom směru chce být nápomocen tento list. Má slo- užit jako praktická pomůcka, která by odpovídala kon- krétním potřebám.

Přikládáme k tomuto číslu několik tiskovin, které jsme vydali již před časem. Některé věty by musely znít jinak, kdyby byly psána dnes, ale ponecháváme je tak, jak jsou, jednak proto, abyste si mohli utvořit obraz o tom, co předcházelo, jednak také z úspory ča- su. Čtete je, prosím, v tomto pořadí :

1. Dopis nejdůst. pana biskupa Msgr. L. B. Kučery, církev. ního představitele a duchovní hlavy CML.
2. Co je a o co usiluje Cyrilometodějská Liga ?
3. Informace pro účastníky večera v Newman Internatio- nal Centre / Londýn 7. července 1950/.
4. Katolickému duchovenstvu v exilu.
5. Organizační a informační bulletin č. 2.

naše jednota

VĚSTNÍK KATOLICKÝCH KNĚŽÍ SDRUŽENÝCH V C M L .

Ročník I.

Srpen 1950

Číslo 1.

Confratribus !

Evangelista sv. Jan shrnuje v 11. kapitole poslá-
ní Páně těmito slovy: "Jesus moriturus erat pro gen-
te; et non tantum pro gente, sed ut filios Dei, qui
erant dispersi, congregaret in unum". Vykupitelské
dílo Páně bylo dílo podivuhodné jednoty. Nadpřiroze-
né bratrství prvních křesťanů bylo pohanům něčím ne-
pochopitelným a novým. "Quomodo se diligunt".

Prožíváme skutečně rozptýlení -dispersio-, kte-
rým se sice svět stává malým, ale vnitřně přece vždy
cizím a vzdáleným. Rozptýlení do různých dílů světa,
rozptýlení do různých prací a povolání, přestávají si
exulanti rozumět a vzájemně se odcizují a ztrácejí.

Úkolem dobrého pastýře "congregare in unum". Má-
me být pojítkem a poutem jednoty. Buďme si vědomi, že
jsme to především my kněží svým posláním, kdo můžeme
udržovat pouto duchovní jednoty a lásky mezi těmi, kdo
nám jsou svěřeni, a pouto duchovního spojení nebe se
zemí. Musíme však především udržovat spojení mezi se-
bou a žít z duchovního pokladu svého kněžství. Toto
spojení udržíme především modlitbou. Potřebujeme však
i časného pouta, prostředku, který by nás spojoval, a
který by nám umožňoval sdělit se o své starosti a ra-
dosti, vyměnit své názory, a navzájem se poučit. Tím-
to poutem by měl být tento list.

"Naše jednota" chce přinášet úvahy a duchovní
stati, které nám připomenou naše kněžství. Má však ta-

ké být poutem kněží mezi sebou. Prosíme o Vaši spolupráci. Pište sami své kněžské zkušenosti a posřehy z praxe. Učiňte jej sami orgánem kněžské práce v emigraci a poutem kněžského bratrství. Bude zatím vycházet jen příležitostně. Přijměte jej vděčně a pomozte jej sami zdokonalit a učinit skutečným poutem jednoty. Oremus pro invicem ad altare Dei !

Sacerdos.

PROČ CYRILOMETODĚJSKÁ LIGA ?

Odpověď je z velké části obsažena v tiskovinách, které jsou přiloženy k tomuto číslu. Připojují proto jen několik poznámek.

Každý z nás jistě uznává nutnost jednoty a spolupráce, které by nám při našich omezených prostředcích umožnily vykonat co nejvíc pro duchovní obrodu našich exulantů. Běží o spolupráci jak lajků s kněžími tak mezi samými duchovními. Organizaci, která z této snahy o spolupráci vznikla, nazýváme Cyrilometodějskou Ligou. Snad by se zdál vhodnější návrh bratří v Německu, kteří byli pro název "Katolická spolupráce", ale jsou jiné důvody, proč trváme na dosavadním názvu. Byly uvedeny ve věstníku CML "Nový život", a snad se k nim vrátíme i na těchto stránkách. Hlavní věcí však je, aby CML katolickou spoluprací opravdu byla.

CML tedy není spolkem v běžném slova smyslu, nýbrž dobrovolným sdružením kněží a lajků z ČSR za účelem uspořené sil, vzájemné podpory a větší účinnosti v apoštolské snaze o náboženskou obrodu našeho exilu.

Neradi mluvíme zde o "vedení", o "ústředí", o "generálním" duchovním rádci, atd., ale nemůžeme se tomu vyhnout. Budme si však vědomi, že ti z nás opravdu "povedou", kdo pro tento apoštolat nejvíce vykonají a přinesou nejvíce obětí. Může se stát, že toto prvenství veřejnost neuzná, ale každý kněz je si vě-

dom, že jeho odměnou je Bůh, který ví o každém skutku, a který doporučuje, abychom pracovali tak, aby nevěděla levice, co dělá pravice.

Není však třeba, aby skromnost držela někoho stranou. Každý má právo, ba povinnost, se zde uplatnit. Naučí-li nás CMLK intenzivněji uskutečňovat a chápat sounáležitost jako údů Kristova tajemného Těla, pak úspěch každého z nás bude úspěchem a radostí nás všech. Kde je láska, tam nepřichází v úvahu přehlížení a konkurence, nýbrž přejivost, ohleduplnost a obětavost.

Je cílem CMLK uskutečňovat opravdové křesťanské bratrství mezi sebou a vnášet je do našeho okolí. V tomto duchu se nám podaří splnit naše poslání duchovních pastýřů v exilu a přispět tak k vybudování Kristova království v našem exilu.

J.P.

BUĎME PROROKY !

Slavné činy a vůdcovské místo proroků v náboženském životě Israele zastínily rodové kněžstvo u chrámu jerusalemského. Kněží také měli mnoho zásluh a plnili svědomitě povinnosti vůči národu i Bohu, ale proroctví měli zvláště důležité místo v historii Israele.

Židé si připomínali přítomnost Jahve ve vyvoleném národě na posvátných místech v Gilgal, Silo, Bethel... A při náboženských a národních slavnostech nebo katastrofách země nebo kmene kněz přednášel Bohu modlitby, díky nebo prosby v přítomnosti lidu. V žalmech se nám dochovalo echo prvotního kultu. Obětník se přibližuje k Bohu jako "vyslanec" lidu, a je neoddělitelně vázán k svým bratrům. Kněz byl tedy nositelem víry, naděje a lásky lidu. Králové-kněží Israele následovali příkladu krále-velekněze Melchisedecha : David přenesl Archu Úmluvy do nového královského města Jerusalema. Šalomoun zasvětil Jahve nový chrám. Avšak Bůh nemluvil zpravidla s králi, nýbrž s knězem, a kněze pověřoval prohlášení své vůle vyvolenému národu. Kněz ve Starém Zákoně byl předně mužem duchov-

ním: učil a vedl lid k Bohu, přinášel oběti, živil v lidu víru, udržoval národní tradice, zvyky a obřady.

Duchovní mužové Israele, které nazýváme proroky, nebyli jen kněžími, nýbrž také osvícenými muži, a s pomocí Boží předpovídali budoucnost národa. Jeremiáš, Osiáš, Ezechiel, Zachariáš... stále hledají v dějinách Židů vůli a přání Jahve, a přenášejí je do přítomnosti, aby řešili problémy doby in specie aeternitatis. Většina proroků byla kněžími, tedy liturgy, hlasateli pravdy, plně odpovědnými před Bohem i národem za lid ve vlasti v exilu. Proroci byli "les Ambassadeurs" Boha v Israeli, tlumočníci jeho vůle před lidem. Nekázali z vlastní vůle, ale byli vybráni Bohem, který jim svěřoval zvláštní poslání. Toto je nový nadpřirozený prvek v náboženském životě St. Zákona. Proroci rozeznávali v antické formě rodového náboženství a tradic zjevené pravdy od neplatných lidských příkazů a zřízení. Proto proroci odsuzovali mylná tvrzení králů, vojevůdců i kněží v Israeli : Amos přísně tepal národní šovinismus, Isaiáš odsuzoval různé smlouvy uzavřené králi. Všichni pronásledovali nevěrnost Israele Bohu a volali neustále a vytrvale i v exilu k návratu k náboženským povinnostem a životu z víry, neboť Bůh se neztotožňuje s lidskou nespravedlností a omyly.

Novozákonní kněžství se daleko liší od kněží a proroků St. Zákona přítomností a životem Krista i jeho Obětí. Jednotícím prvkem křesťanství není národní tradice, kmenová sounáležitost, nýbrž duchovní skutečnost víry v Boha, která nezná národních a kulturních přehrad. Kristus vykupuje lidstvo, ospravedlňuje nás, udílí nám nový život, otvírá nám nebe. Naše kněžství je rovněž prorocké, poněvadž je kněžstvím Ježíše Krista v Církvi. Jsme kněžími po způsobu proroků, a Evangelium, které kážeme, není lidská moudrost, nýbrž zjevenou pravdou, příkazem našeho Spasitele, a prvou potřebou každého člověka. Tedy jen na nás kněžích záleží, abychom poznali, kam lidská společnost směřuje, správně ji vedli, léčili a upozorňovali na zlo. Jako proroci ukazujeme lidstvu cestu k spáse, vedme duše ke Kristu.

Budme proroky našemu lidu v exilu, jako byli svatí Israele! Služme především Bohu a duším, bojujeme zcela a jedině za Církev a za vlast!

Rev. A. C. Bernachek OMI.

DUBNOVÝ KNĚŽSKÝ KONGRES V ŘÍMĚ.

V druhé polovici dubna se konal v Římě na Gregoriánské Universitě kněžský kongres, který studoval problém duchovního života a duchovního vedení. Jelikož mnohé z jeho podnětů, poznatků a závěrů jsou krajně aktuální i pro naše kněžstvo za dnešní situace, podáváme programový přehled kongresu.

Především bylo konstatováno, že poslední desetiletí urychleně dozrála v novou epochu, a to v žáru dalekosáhlých událostí, sociální a hospodářskou nerovnováhou, a ve výhni dvou světových válek a jejich utrpení. Objevily se nové požadavky lidského ducha a lidské duše.

Mnohé duše byly raněny nostalgií po Bohu a věčnosti, hledají na cestě světem duše, dosud tak málo prozkoumaným, zkušené vůdce a mistry. Kněz, na kterého se tyto duše obrátí, nesmí zklamat. Během kongresu zrál ve všech přítomných přesvědčení, že duchovní vedení duší jim dává nejširší možnosti k uskutečnění obnovy všech sektorů, na nichž pracuje křesťanství. Je to práce do hloubky, práce solidní, která zůstává a jistě ponese ovoce nejen spásy jednotlivců, nýbrž i spásy druhých - dynamismem duší, které se pod vedením zkušeného duchovního vůdce odevzdají zcela Kristu a jeho volání.

V malé digresi připomeňme, že odborné a zkušené vedení duší je i za našich poměrů krajně důležité. Tolik duší hledá Boha. Tolik jich touží po nejintimnějším životě s Bohem. Nepřítel rozmetl všechny naše vnější organizace. Je proto potřeba budovat vnitřní organizace duší, t. j. zakotvit co nejvíce duši zcela v Kristu a jeho duchu, a budovat tak v Kristu

šky duší, Jemu zcela oddaných, a oddaných v Něm zcela druhým a jejich věčným potřebám.

Dvě námitky

Načrtněme hned dvě malé námitky, které položil sám kongres. Není příliš mnoho čekat od všech kněží zkušenost a znalosti dobrého duchovního vůdce?

Dnešní mravní a náboženský rozklad žádá od kněze více než dříve. Není možné, aby se kněz odvolával na neschopnost, když se s druhé strany tolik duší chvěje voláním věčnosti, voláním Ježíše Krista. Jestliže Kristus volá duše, kdo jim má být vůdcem nežli Alter Christus - kněz? Běžnou povinností kněze dnes je tedy zjednat si znalosti duchovního života k vedení duší. Kongres usoudil, že většina kněží může si více méně osvojit znalosti a zkušenosti nutné k duchovnímu vedení duší, které jsou mu svěřeny.

Pocit vlastní neschopnosti je třeba překonat důvěrou v milost stavu, kterou kněz jako duchovní vůdce jistě pocítí, koná-li svědomitě svou povinnost s čistým úmyslem, a je-li pokorný, důvěřuje-li v pomoc, a je-li věrným nástrojem Božím aspoň ve své touze a snaze. Jako je výstup duší k Bohu bez milosti nemožný, tak je také vedení těchto duší nemožné bez zvláštní milosti. S touto milostí však kněz musí počítat.

Další námitkou je nedostatek času k vedení duší. Kongres odpovídá, že vedení duší není třeba dlouhých rozhovorů. Naopak. Mnoho může kněz vykonat hromadným poučováním věřících, v asketických promluvách, v době katechesí nebo kázání, při duchovních obnovách nebo při exerciciích. I když vedení duší zabere čas, je to čas velmi dobře využitý.

Aby mohla být duše vedena, je třeba, aby se zcela otevřela duchovnímu otci a byla ho poslušna. Tato poslušnost není poslušností *fori externi*, duše poslouchá, protože se zcela dobrovolně poddává vedení svého duchovního otce. Na to nesmí kněz zapomenout, nesmí se autoritativně vnučovat, musí spíše působit osobním vlivem. Aby kněz mohl působit svým

vlivem, musí být vynikající a silnou osobností, na druhé straně přívětivý a laskavý, aby k sobě táhl. Musí imponovat ctností a nadpřirozeným duchem, který z něho sálá. Duše v něho musejí mít důvěru pro jeho teologické a ascetické vědomosti, pokud možno co nejširší, pro jeho logiku, s kterou dovede vstěpovat do duší hluboce zakoreněné přesvědčení, nesmí odpuzovat duše nepoměrem a zlomem mezi životem zbožnosti a životem rozumu. Konečně musí mít pochopení pro duše a co největší účast na jejich zkouškách a na jejich duchovním životě.

Úkolem duchovního vůdce je vyprošovat na Božském Srdci a Srdci Panny Marie častými modlitbami, hojným pokáním a svým ctnostným životem milost obrácení.

Shrnuli jsme vnitřní stránku duchovního vedení podle programu kongresu. Všimněme si nyní vnější stránky.

Znalost myšlenkových směrů dnešního světa

Především musí duchovní vůdce znát fysiognomii moderní duše. Po 17. a 18. století ztratil dnešní člověk svou někdejší smělost optimizmu. Humanitářské sny se rozplynuly. Člověk žije i dnes svou velikost, zná však zároveň svou omezenost, slabost, a bídu. Dvě války nepřinesly mír. Rozvoj techniky nepřinesl štěstí. Rozum, kterým se tak chlúbilo ještě předchozí století, mu nezaručilo pravdu. Není možno vypočítat všechny odstíny lidského nitra dnes. Převládají však tři tendence; touha po humanismu, po vitalismu a existencialismu.

Humanismus

Humanismus se jeví v tom, že člověk především chce smířit Absolutno-Boha s pozemskými hodnotami. Chce vystoupit do nadpřirozeného světa bez ztráty pozemských hodnot; proto takové hodnocení těla ve sportu, skautingu, proto oduševnění pro literaturu, umění, film a radio, proto snaha posvětit se činností, t.j. altruistické a sociální tendence, z nichž se škrtá "pro jméno mé".

Duchovní vůdce musí dbát, aby duše s těmito humanistickými sklony nesmiřovala Božské s lidským pomocí kompromisů, které by vylučovaly všechno duchovní úsilí a sebezapírání. Lidská přirozenost potřebuje ke svému ozdravení a zrestupu účasti na kříži Spasitelově, na umrtvování. Smiřování lidského a Božského nesmí být prováděno na zásadě, jako by Božské a lidské bylo stejné hodnoty. Lidské a pozemské musí být podřízeno Božskému a věčnému, i když to někdy stojí zřeknutí se přirozeného a tělesného ve prospěch nadpřirozeného. Duchovní vůdce, který by dovolil ze zásady vše, co není hřích, by nevychoval hrdiny a světce, nýbrž jen prostřední lidi. Máme-li na očích tyto výhrady, můžeme přiznat, že i činnost čistě světská může být nástrojem Ducha Svatého k očištění duší a jejich spojení s Bohem.

Vitalismus

Vitalismus je druhý pól dnešního člověka. Odvrací se od logiky a rozumu. Zbožňuje prožitek, zážitek, zkušenost. Duchovní vůdce musí dovést duši vysvobodit z přehnaného hodnocení citu a zkušenosti. Musí však nicméně vyjít duši vstříc a podat jí Evangelium jako plnost života, představit jí mravní zákon ne jako právní normu, nýbrž jako zákon života, zákon, který není v podstatě nic jiného, než vůle Boží, vepsaná do naší bytosti.

Existencialismus

Třetí touhou dnešního člověka je existencialism. T.j. volá se po Evangeliu sine glossa, po primitivním a esenciálním. Proto se dává primát lásce, proto se touží po prostotě a jednoduchosti v duchovním životě. Ptoto se dnes protiví prázdňý formalismus, schematicismus, retorismus. Bez důvodu vládne strach před sakramentalismem, před metodou, před zbožným sentimentalismem. Duchovní vůdce musí vybrat a povolit, co je správné, a usměrnit, co je přehnané.

Pro vedení duší je třeba znát povahy duší. K tomu může sloužit - i když jen s určitou přibližností - analytická psychologie a moderní charakterologie.

Duchovní vůdce musí mít i jisté znalosti duchovních a duševních nemocí, ne v tom smyslu, aby podal diagnosu, nebo aby přímo léčil, nýbrž aby rozpoznal, kdy má duši poslat ke vhodnému lékaři.

Pokyny pro speciální vedení duší

Pro duchovní vedení jednotlivých kategorií bylo zdůrazňováno :

Kněží mají být vymaněni z byrokratického kruhu, ideálem jim musí být živý Kristus, musí okoušet živé víry a osobní lásky ke Kristu, která nachází svůj výraz v duchu oběti a v plnění svých povinností.

V duchovním vedení sester se duchovní vůdce setkává s povahami s větší autonomií a vyhraněnou osobností. Ty duše skrývají velké možnosti. Musejí být udržovány pod poslušností a podněcovány v živé činné víře, a místo, aby se dusil duch iniciativy tak, aby se jejich duševní život uzavřel v sebe sama, tento duch se podněcuje ovšem ve správném usměrnění, - aby se stal vzpruhou a pákou duchovního vzestupu duše. Vzhledem ke slibu čistoty je velmi dobré řešolnicím stále připomínat, že duchovní materství je daleko plodnější než tělesné.

Při duchovním vedení mužů se mnohdy zdá, že manželské povinnosti jsou nepřekonatelnou překážkou. I zde však je možno překonat obtíže, postupuje-li se trpělivě a nesmlouvavě, pevně a s laskavostí, s porozuměním a s přesvědčením. Nesmí se ovšem zapomenout na osvědčené prostředky, modlitbu a umrtvování. Často tato vinice nepřináší užitku, protože se na ní nepracuje, nebo se nepracuje, jak by se mělo.

Zasvěcuje-li kněz mladíky do otázek života, má postupovat delikátně a snažit se v té době posilovat mravní sílu mladíků. Duchovní vůdce musí předejít krisi víry v mladíkově duši. Jestliže se mu to nepodařilo, musí rozumně poučovat i v krisi a opravovat špatné názory a sklony. Pomáhá-li ve volbě stavu, nechť klade důraz na primát věčných hodnot před časnými, a zdůrazňuje, že duchovní stav je

v y š š í plodností lidského ducha.

Při vedení duší, které překonaly cestu ascese v kontemplaci, je především třeba se přesvědčit, jednali se skutečně o kontemplativní život. V tom případě dává nedocenitelné pokyny pro rozpoznání stavu duše a pro vedení podobných duší sv. Jan od Kříže./Jeho spisy máme přeloženy do češtiny./Při stavech vyšší kontemplace musí zpovědník postupovat velmi opatrně, v pochybnostech se držet toho, co je jistější. I pro stav mimořádných milostí podává sv. Jan od Kříže velmi cenné rady.

Je však nejen třeba vést duše, je třeba vychovávat jejich duchovní vůdce. Na cestě výchovy duchovních vůdců je třeba vštěpovat přesvědčení, že jejich dílo v duších je především dílo milosti. Proto sami především musejí být hlasu milosti ve své duši. Proto nesmí propadnout jisté žárlivosti, nýbrž sebe sama považovat jenom za zprostředkovatele milosti Kristovy.

Je třeba vychovávat v budoucích duchovních vůdcích silné a imponující osobnosti, v mravním i vědeckém ohledu, muže umrtvené, muže modlitby. Vést je k tomu, aby vedli svým příkladem a svou osobností, a ne rozkazy.

Duchovní vůdce musí vynikat rozvahou a moudrostí nejen lidskou, nýbrž nadpřirozenou, uzemněnou ve zdravé nauce a ve zkušenosti. Duchovní vůdce musí reagovat na závan milosti v sobě i v duších svěřených. Nesmí vnucovat duším s v o u cestu, s v ů j názor, nýbrž musí odposlouchávat hlas Ducha Svatého v duši a vést ji podle Jeho vůle. Nesmí vtiskovat duším svou podobu plnou nedostatků, nýbrž podobu Kristovu. Nedává duším sebe, duše nehledají jeho, nýbrž hledají Krista skrze něho.

Duchovní otec musí být mužem lásky a umrtvování.

Začátečníkům v duchovním vedení je třeba připomínat, aby byli velmi zdrželiví s počátku, velmi umírnění v úsudcích a radách.

PŘÍKLAD DOMOVA ZAVAZUJE...

Poslední zprávy z domova mluví vesměs o zvýšeném útku na řeholníky a kněze u nás doma. Řeholníkům bez rozdílu a také horlivějším světským kněžím byla vzata možnost jakékoliv apoštolské práce. Zato pracují a hodně pracují nepřátelé Boží na formaci "nové generace".

Věříme, že všichni ti "odstavení" kněží působí apoštolsky. Působí svou modlitbou a svým skrytým utrpením vyprošují velké milosti pro duše. My, ač v exilu, máme možnost apoštolsky pracovat. Jestliže nás tato svatá povinnost vázala i doma, pak nás zavazuje d v o j n á s o b za hranicemi. Neboť u-
prchlíci opravdu potřebují našeho apoštolátu, a kromě toho nás zavazuje hrdinný příklad našich bratří kněží doma, z nichž mnozí pracují s nasazením ztráty majetku, svobody a cti. Nemohli bychom se jim - mučedníkům pro víru - podívat upřímně do očí, kdybychom nevydali ze se-be vše pro spásu duší na svobodě v exilu.

Je pravda, prostředky jsou značně omezené. Avšak to nevadí. Pán Bůh nežádá víc. Ale na druhé straně Bůh dá své požehnání i té trošce, kterou dáme celým srdcem. Požehná naší činnosti, aby jednou přinesla plody: život ctnosti, mír a pokoj duším, a především pravou křesťanskou bratrskou lásku mezi naším lidem.

Zasvěťme proto všechny své síly svému kněžskému poslání, nad něž dnes není většího a potřebnějšího.

P. Jan Lang S.J.

Důstojní pánové a bratří v Kristu!

Tento bulletin má sloužit Vám, Vaším potřebám, k Vaší informaci. Posílejte nám zprávy, které by nám všem nějak prospěly, pište články a pomáhejme si navzájem radami, povzbuzováním. V jednotě je naše síla. *Quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum.*

PASTORACE EXULANTŮ V ANGLIJ.

Přílivem uprchlíků, kteří přicházeli do Anglie z velké části jako evropští dobrovolní dělníci /European Volunteer Workers/, byla katolická hierarchie postavena před problém, jak se postarat o duchovní správu tisíců mladých lidí z kontinentu. Problém vyřešili angličtí biskupové tím, že ze svého sboru utvořili výbor, který by se staral o duchovní potřeby osob, označených písmeny D.P./Displaced Persons/. V čele výboru je kardinál Griffin a výkonným předsedou je nottinghamský biskup E. Ellis. Sekretariát vede kněz jmenovaný biskupským sborem. Výbor má oficiální název : Catholic Committee for European Volunteer Workers.

Z tohoto názvu je vidět, že zřetel biskupů se neobracel přímo k uprchlíkům jako spíše ke skutečně "dobrovolným" dělníkům, kteří přišli do Anglie na práci z Německa a Itálie. V praxi to na věci mnoho nemění, protože je snahou biskupů poskytnout katolickým cizincům bez rozdílu vše, co potřebují ke svému náboženskému životu. Chci připomenout, že Poláci, kteří zde tvoří nejpočetnější skupinu, nejsou zahrnuti do péče katolického Výboru, protože mají vlastní hierarchickou samosprávu a snáze se mohou sami vydržovat.

Jakou tedy pomoc přináší Cath.E.V.W.Committee neanglickým katolíkům?

Výbor vydržuje přes 30 kněží různých národností, kteří mají obstarávat duchovní správu mezi všemi cizími dělníky, zvláště mezi příslušníky vlastní národnosti. Polovinu těchto kaplanů tvoří Ukrajinci. Jejich počet jim umožňuje pastorační práci podle oblastí, kterou spravuje jeden kněz. Jejich gener. vikář sídlí v Londýně. Ostatním kněžím /Němci, Italové, Češi, Maďaři, Lotyšci, Litevci, Jihoslované/ připadá úkol objíždět jednotlivá střediska i jednotlivce po celé Anglii podle časových možností.

Tito kaplani jsou finančně podporováni Výborem, pokud příspěvky vlastních krajanů nestačí na jejich vydržování.

Nejvýznamější pomocí Výboru je jurisdikce, která dává kaplanům právo zpovídat v kterékoliv diecési po celé Anglii. Tato jurisdikce se dává zpravidla na jeden rok. Mimoto mají kněží právo přenosného oltáře. V poslední době se jedná o povolení sloužit večer.

Kněží mají povinnost podávat zprávu o své činnosti jednou za měsíc. Jinak jim Výbor dává v duchovní správě naprostou volnost. Obstarává pro ně povolení k dalšímu pobytu a jiné úřední záležitosti.

.....

V poslední době změnila řada našich kněží své působišťe :

P.Tománek odejel z Ludwigsburgu do USA, kde bude působit v diecési Fargo. V téže diecési se účastní duchovní správy i P.Drapela, který přijel z Říma. Má tam přijet i P.P.Lekavý, Delegatus nation. pro Německo.

.....

Vybízíme všechny důstojné pány, aby přispívali též do věstníku CML "Nového života", který je rozosílán do celého světa. Vychází v 570-ti výtiscích.

.....

Oznamujeme Vám, že připravujeme sbírku dokumentů o pronásledování Církve v Československu. /Listy p. arcib. Berana, pastýřské listy, Memoranda, Oběžníky, Provolání, úryvky z řečí vládních činitelů, tajné rozkazy pro příslušníky komunistické strany, atd./

.....

Vedle knihy "The Breaking of Bread", o které jsme se zmínili v "Novém životě", byla vydána filmová diapaška, která obsahuje 80 obrazů o mši svaté, s úvodem a zakončením. Svitek stojí 12/6 shil. Objednávky vyřizuje : The Film Strip Association, Heythrop College, Chipping Norton, Oxon, England.

.....

Adresa : CMLK, 39, Fitzjohn's Ave., London, N.W.3.

